

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. prosince 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Lyon – Francie) – Regie Networks v. Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Věc C-333/07) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Režim podpor ve prospěch místních rozhlasových stanic — Financování prostřednictvím para-fiskálního poplatku z reklamní činnosti — Příznivé rozhodnutí Komise po ukončení fáze předběžného přezkoumání stanovené v čl. 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 3 ES) — Podpory, které mohou být slučitelné se společným trhem — Článek 92 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní po změně čl. 87 odst. 3 ES) — Zpochybnění legality rozhodnutí — Povinnost odůvodnění — Posouzení skutkového stavu — Slučitelnost para-fiskálního poplatku se Smlouvou o ES“)

(2009/C 44/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Lyon

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Regie Networks

Žalovaný: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour administrative d'appel de Lyon (správní odvolací soud v Lyonu) – Platnost rozhodnutí Komise č. N 679/97 ze dne 10. listopadu 1997, kterým Komise rozhodla o tom, že nevznese námitky k úpravám režimu podpory rozhlasového vysílání zavedeného nařízením 92-1053 ze dne 30. září 1992 (JORF č. 228 ze dne 1. října 1992) (SG(97) D/9265) – Para-fiskální poplatek z reklamy šířené v rámci rozhlasového a televizního vysílání určeného na francouzské území, jehož výnos plyne do fondu na podporu rozhlasového vysílání – Režim podpory, z něhož mají prospěch pouze domácí podniky – Použitelnost výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. c) ES na tento režim a na poplatek, který jej financuje

Výrok

Rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 10. listopadu 1997 nevznášet námitky proti změně režimu podpor ve prospěch místních rozhlasových stanic (státní podpora č. N 679/97 – Francie) je neplatné.

Je třeba pozastavit účinky určení neplatnosti uvedeného rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 10. listopadu 1997 až do doby, než bude Komisí přijato nové rozhodnutí podle článku 88 ES. Uvedené

účinky jsou pozastaveny po dobu nejvýše dvou měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku v případě, že by se Komise rozhodla přijmout toto nové rozhodnutí v rámci čl. 88 odst. 3 ES, a po dodatečnou přiměřenou dobu v případě, že se Komise rozhodne zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 ES. Z uvedeného časového omezení účinků tohoto rozsudku jsou vyňaty pouze ty podniky, které přede dnem vyhlášení tohoto rozsudku podaly žalobu k soudu nebo odpovídající stížnost ve věci vybírání para-fiskálního poplatku z reklamy šířené v rámci rozhlasového a televizního vysílání zavedeného článkem 1 nařízení č. 97-1263 ze dne 29. prosince 1997 o zavedení para-fiskálního poplatku ve prospěch Fondu na podporu rozhlasového vysílání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Hannover – Německo) – Kabel Deutschalnd Vertrieb und Service GmbH & Co. KG v. Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Věc C-336/07) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2002/22/ES — Článek 31 odst. 1 — Přijatelné povinnosti ve veřejném zájmu — Vnitrostátní právní úprava ukládající provozovatelům analogových kabelových sítí zařadit do svých kabelových sítí všechny televizní programy vysílané terestricky — Zásada proporcionality“)

(2009/C 44/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kabel Deutschalnd Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Žalovaný: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Za přítomnosti: Norddeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen, ARTE GEIE, Bloomberg LP, Mitteldeutscher Rundfunk, MTV Networks Germany GmbH, venant aux droits de VIVA Plus Fernsehen GmbH, VIVA Music Fernsehen GmbH & Co. KG, MTV Networks Germany GmbH, venant aux droits de MTV Networks GmbH & Co. oHG, Westdeutscher Rundfunk,

RTL Television GmbH, RTL II Fernsehen GmbH & Co. KG, VOX Film und Fernseh-GmbH & Co. KG, RTL Disney Fernsehen GmbH & Co. KG, SAT. 1 Satelliten-Fernsehen GmbH a další, Regio.TV GmbH, Eurosport SA, TM-TV GmbH & Co. KG, ONYX Television GmbH, Radio Bremen, Hessischer Rundfunk, Nederland 2, Hamburg 1 Fernsehen Beteiligungs GmbH & Co. KG, Turner Broadcasting System Deutschland GmbH, n-tv Nachrichtenfernsehen GmbH & Co. KG, Bayerischer Rundfunk, Deutsches Sportfernsehen GmbH, NBC Europe GmbH, BBC World, Mediendienst Borkum – Kurverwaltung NSHB Borkum GmbH, Friesischer Rundfunk GmbH, Home Shopping Europe GmbH & Co. KG, Euro News SA, Reise-TV GmbH & Co. KG, SKF Spielkanal Fernsehen GmbH, TV 5 Europe, DMAX TV GmbH & Co. KG, anciennement XXP TV – Das Metropolenprogramm GmbH & Co. KG, RTL Shop GmbH,

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. prosince 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Stuttgart – Německo) – Ibrahim Altun v. Stadt Böblingen

(Věc C-337/07) ⁽¹⁾

(„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Článek 7 první pododstavec rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Právo pobytu dítěte tureckého pracovníka — Působení pracovníka na řádném trhu práce — Nedobrovolná nezaměstnanost — Použitelnost zmíněné dohody na turecké uprchlíky — Podmínky ztráty nabytých práv“)

(2009/C 44/24)

Jednací jazyk: němčina

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgericht Hannover – Výklad čl. 31 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) – Vnitrostátní právní předpisy, jež ukládají operátorům analogových kabelových sítí zařadit do svých kabelových sítí televizní programy vysílané terestricky a které stanoví, že v případě nedostatku kanálů musí příslušný vnitrostátní orgán stanovit pořadí žadatelů, které vede k plnému obsazení kanálů, jež má dotčený provozovatel kabelové sítě k dispozici.

Výrok

- 1) Článek 31 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena ve věci v původním řízení, která ukládá provozovateli zařadit do své analogové kabelové sítě kanály a služby televizního vysílání, které jsou již šířeny terestricky, což vede k obsazení více než poloviny volné kapacity této sítě, a která ukládá, v případě nedostatku volných kanálů, stanovit pořadí žadatelů, které vede k plnému využití kanálů, jež jsou v uvedené síti k dispozici, pokud tyto povinnosti nevyvolávají nepřiměřené hospodářské důsledky, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Pojem „služby televizního vysílání“ ve smyslu čl. 31 odst. 1 směrnice 2002/22 zahrnuje takové služby subjektů televizního vysílání nebo poskytovatelů mediálních služeb, jako je teleshopping, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto ustanovení, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 20.10.2007.

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ibrahim Altun

Žalovaný: Stadt Böblingen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Verwaltungsgericht Stuttgart – Výklad čl. 7 prvního pododstavce rozhodnutí Rady přidružení EHS/Turecko č. 1/80 – Právo pobytu tureckého státního příslušníka, který vstoupil na státní území jakožto nezletilec v rámci sloučení rodiny – Odsouzení pro trestný čin – Dopad na právo pobytu – Použitelnost na turecké uprchlíky – Právo na azyl přiznané otci na základě nepravdivých údajů – Odnětí práva na azyl jakožto podmínka pro odmítnutí odvozeného práva pobytu – Odvozené právo podmíněné účastí na řádném trhu práce členského státu po dobu tří let během období, v němž nezletilec bydlel společně se svými rodiči

Výrok

- 1) Článek 7 první pododstavec první odrážka rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, které bylo přijato Radou přidružení, jež byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, musí být vykládán v tom smyslu, že dítě tureckého pracovníka může mít práva vyplývající z tohoto ustanovení, pokud během období tří let soužití tohoto dítěte s tímto pracovníkem posledně uvedený vykonával výdělečnou činnost po dobu dva a půl roku a poté byl šest následujících měsíců nezaměstnaný.
- 2) Skutečnost, že turecký pracovník získal právo pobytu v členském státě, a tím i právo na přístup na řádný trh práce v tomto státě jakožto politický uprchlík, nebrání tomu, aby jeho rodinný příslušník mohl mít práva vyplývající z čl. 7 prvního pododstavce rozhodnutí č. 1/80.